

[Estrup]

delig, som det også nævnes i beslutningsforslaget, er oplysningspligten og oplysningsretten unægtelig blevet aktualiseret af i hvert fald én sag, nemlig Sønderborg Yachtværft.

På den baggrund er vi positivt stemt over for forslaget, men jeg vil godt sige, at der er forskel mellem den første del af det, nemlig de to første punkter, og de sidste tre punkter. Det er vores opfattelse, at man i vidt omfang bør overveje, hvordan selve bedriftssundhedstjenestecentrene skal tilrettelægges. Det vil sige, at vi har brug for det udvalgsarbejde, som nu er i gang, for de resultater, de kommer frem til. Hvad er det, vi skal satse på? Hvordan får vi nogle centre af tilpas størrelse? Skal vi have nedlagt nogle af de eksisterende centre, fordi de faktisk er for små? Udbygningen skal givetvis sættes i gang igen, men i hvilket tempo? En række af de spørgsmål synes vi man skal have besvaret, og man kan passende lytte til, hvad det nedsatte udvalg nu kommer frem til.

Derfor vil vi gerne afvente udvalgsarbejdet, inden vi lægger os fast på størrelsen af de enkelte centre, normeringen osv., men det er vores generelle opfattelse, at centrene i dag mange steder er for små. Vi er oven i købet i tvivl om, hvorvidt fire ansatte er tilstrækkeligt, og vi er også i tvivl om, hvorvidt 4.000 tilknyttede medarbejdere er tilstrækkeligt. Men hele den diskussion vil vi gerne tage op, når vi ser resultatet af arbejdet.

Derimod vil vi allerede i dag gerne give en melding om oplysningspligten, idet vi finder det væsentligt, at BST-centrene både har ret og pligt til at lade oplysninger om generelle forhold på virksomheden, som er sundheds-truende, gå videre. Det gælder selvfølgelig i det tilfælde, hvor sikkerhedsudvalget ikke fungerer tilstrækkelig godt, hvor ledelsen ikke erkender sine forpligtelser i tilstrækkeligt omfang, men det gælder også udadtil, i forhold til de offentlige myndigheder, som har brug for oplysningerne.

Det er vores opfattelse, at det, der er fastlagt i punkt 5, allerede sker i dag, men at det da i sig selv er en fornuftig ting.

Vores generelle holdning til de første to punkter i forslaget er altså, at vi skal have fastlagt en plan for udbygningen, sådan at vi kan få sikkerhed for, at de BST-centre, som opbygges, kan betjene virksomhederne i fornødent omfang, ikke mindst de små virksomheder, og at vi får sikkerhed for, at vi kan

rekruttere kvalificeret personale i den takt, det er nødvendigt. Så vidt jeg er orienteret, er det et problem for en række BST-centre i dag, at de ikke kan skaffe kvalificeret personale, og det ville være overordentlig uheldigt, hvis det blev et kendetegn for BST-centrene. Derved kunne vi risikere simpelt hen at lægge hele systemet for had, og det er præcis det modsatte, det radikale venstre ønsker.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

VS kan tilslutte sig forslaget. Vi mener, at det peger på nogle problemer og giver nogle rigtige løsninger, men vi mener, der er nogle mangler i forslaget, og det er de mangler, jeg hovedsagelig vil bruge min tid her til at komme ind på.

Vi mener, at arbejdstilsynet bør tildeles en plads som observatør i samtlige BST-bestyrelser. Vi mener, at BST skal sikres mulighed for at komme ind på alle tilsluttede virksomheder for at udføre opgaver, jfr. BST-bekendtgørelsens § 4. Vi mener, at BST skal have ret til at deltage i de tilsluttede virksomheders sikkerhedsudvalgsmøder, ligesom BST skal kunne tilkaldes af begge parter i sikkerhedsorganisationen, der således kan stille opgaver efter ønsker og behov. Virksomhedsbedriftssundhedstjenester skal have bestyrelser i lighed med alle øvrige bedriftssundhedstjenester, hvor der er ligelig repræsentation af arbejdsgivere og arbejdstagere, som det jo hedder.

Vi mener dette og vil stille det som – jeg ved ikke, om man kan kalde det ændringsforslag, det er det jo ikke, fordi vi går ind for det, der står i forslaget, men som supplerende forslag. Vi mener nemlig, det er nødvendigt, at arbejdstilsynet får bedre indsigt i, hvad der foregår og besluttes i de enkelte BST-centre. Dette ville være muligt bl.a. ved, at arbejdstilsynet havde en observatør ved bestyrelsesmøderne.

BSTs ret til at komme ind på virksomhederne må tydeliggøres for at sikre de ansatte mulighed for et sundt og sikkert arbejdsmiljø. I dag er det desværre sådan, at virksomheder med et dårligt arbejdsmiljø nægter BST adgang. BST-deltagelse i sikkerhedsudvalgsmøder ville kunne sikre prioritering og formulering af opgaver samt give mulighed for at inddrage faglig ekspertise i sikkerhedsudvalgets diskussioner. Desuden ville BST i